

Přepis kartiček se zásadními myšlenkami jednotlivých účastníků večera Odvážného hledání cest s Hubertem von Schönebeckem (30. 10. 2014):

Být rodičem **JE** velká odpovědnost ?!?

Dveře jsou pootevřeny, ale asi ještě nejsem připraven vstoupit.

Věřte si sami sobě! A prostě žijte!

Nemusím nic.

Co je respekt sám k sobě a co alibismus?

Nemisionářit a netrápit se.

Věřit sám sobě. Nemusím, ale můžu!

Amikace není pro sraby!

Mít respekt k sobě a druhým.

Jak můžu skloubit to, že věřím, že děti mají být vychovávány ve svobodě (najít svou cestu), a zároveň věřím, že existuje jedna nejlepší cesta?

„Jen“ potvrzení, že mám dávat dítěti víc zodpovědnosti (plnou zodpovědnost). Důvěřovat mu.

Že můžu žít svůj život.

Odvahu pokračovat dál svou cestou.

Ztotožňuji se s názoroma, doufám, že je budu schopna aplikovat v konkrétních situacích u svých dětí či žáků.

Když zabije buvola běloch a Indián, je vždy mrtvý, ale není to stejné.

Zodpovědnost je „můžete, ale nemusíte“.

Stačí tu myšlenku uchovat v hlavě.

Že dítě miluji, jsem brala jako samozřejmost, ale teď si víc uvědomuju, že z té lásky musí vycházet vše.

Nejsem zodpovědná za nikoho jiného.

Stačí chcieť niečo zmeniť , a potom to pojde samo.

Možem robiť chyby, a predsa sa mať rovnako rada po celý život...(táto myšlenka sa mi páči, mojou úlohou je: překonat' strach...)

Patřím sama sobě, jsem obraz Boha, a to stačí. Více si hrát a nevytvářet stres.

Chcete-li něco sdílet, tak s příznivci.

Každý je zodpovědný sám za sebe (i dítě). Dej mu důvěru.

Rozdíl v zaměření pozornosti mezi „mám vliv“ a „mám zodpovědnost“.

Koruna na hlavě dítěte vs. cedulka na jeho čele.

Ještě o tom budu přemýšlet.